

— Komisiji naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe zoper Sklep Evropske komisije C(2017) C(2017) 5176 final z dne 27. julija 2017 o shemi pomoči št. SA.38398 (2016/C, ex 2015/E), ki jo je odobrila Francija, (v nadaljevanju: izpodbijani sklep), navaja pet razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, da je davčni ukrep v celoti štela za državno pomoč, pri čemer ni upoštevala merila o gospodarski naravi dejavnosti francoskih pristanišč. V zvezi s tem tožeča stranka meni, da je Komisija z ugotovitvijo, da je davčna oprostitve v korist francoskih pristanišč državna pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ne da bi pojasnila, da se opredelitev za državno pomoč nanaša zgolj na gospodarsko dejavnost pristanišč, v sklepu načeloma napačno uporabila pravo.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da je Komisija napačno uporabila pravo pri presoji gospodarske narave dejavnosti, ki so jih opravljala francoska pristanišča. Tožeča stranka meni, da je Komisija tudi napačno uporabila pravo pri analizi gospodarske narave dejavnosti, ki jih opravljajo francoska pristanišča, in sicer iz dveh razlogov:
  - prvič, ker ni na nobenem mestu v izpodbijanem sklepu obravnavala določenih dejavnosti, ki jih opravljajo francoska pristanišča;
  - drugič, ker se je glede več drugih dejavnosti francoskih pristanišč omejila na navedbo splošnih načel, ki izhajajo iz sodne prakse Sodišča, iz področja javnega financiranja pristaniške strukture, ne da bi odločila o njihovi gospodarski naravi, čeprav je dejansko šlo za merilo uporabe pravil na področju državnih pomoči.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava in nezadostno obrazložitev v zvezi s pogojema o izkrivljanju konkurence in vplivu na trgovino med državami članicami, saj je Komisija nepravilno ocenila, da v francoskih pristaniščih na splošno, zlasti v otoških in čezmorskih pristaniščih, zadevna davčna oprostitve povzročata izkrivljanje konkurence in vpliva na trgovino med državami članicami. Tožeča stranka meni, da izpodbijani sklep ni zadostno obrazložen, saj je Komisija brez utemeljitve svojega stališča domnevala, da sta ta pogoja v obravnavanem primeru izpolnjena.
4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava pri vodenju postopka nadzora obstoječih državnih pomoči in kršitev člena 108(1) in (2) PDEU v povezavi z načelom sorazmernosti, saj je Komisija, prvič, s tem, da je od francoskih organov zahtevala, naj predložijo dokaz o združljivosti sheme o oprostitvi plačila davka od dohodkov pravnih oseb v korist francoskih pristanišč, obrnila dokazno breme ter ravnala, kakor da ji je bila predložena priglasitev sheme novih pomoči. Drugič, Komisija je s tem, da je francoskim organom naložila, da preprosto odpravijo navedeno shemo o oprostitvi, ne da bi dokazala, da nobena sprememba ne more povzročiti, da bi ta ukrep postal skladen s pravili Unije o državnih pomočeh, kršila člen 108(1) in (2) PDEU, člen 2 Uredbe št. 2015/1589 in načelo sorazmernosti.
5. Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela dobrega upravljanja, ker Komisija s tem, da je zahtevala odpravo sheme o oprostitvi, čeprav je dovolila, da v drugih državah članicah še dalje obstajajo državne pomoči v pristaniščih, ni zagotavljala enakih konkurenčnih pogojev med različnimi evropskimi pristanišči in je nasprotno omogočila nova izkrivljanja konkurence, s čimer očitno ni upoštevala svoje vloge kot varuhinje dobrega delovanja notranjega trga. Kršila je torej načelo nepristranskosti, ki je nujna posledica načela dobrega upravljanja.

Tožba, vložena 17. novembra 2017 – Commune de Fessenheim in drugi/Komisija

(Zadeva T-751/17)

(2018/C 032/50)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Commune de Fessenheim (Fessenheim, Francija), Communauté de communes Pays Rhin-Brisach (Volgelsheim, Francija), Conseil départemental du Haut-Rhin (Colmar, Francija) in Conseil régional Grand Est Alsace Champagne-Ardenne Lorraine (Strasbourg, Francija) (zastopnik: G. de Rubercy, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- odločbo (C(2017 7119 FINAL) generalnega sekretariata Evropske komisije z dne 18. oktobra 2017 o zavrnitvi posredovanja sklepa Generalnega direktorata za konkurenco Evropske komisije, ki je bil vročen francoskim organom 22. marca 2017 v zvezi s protokolom o nadomestilu škode družbi EDF zaradi zaprtja jedrske elektrarne v Fessenheimu, razglasi za nično;
- Evropski komisiji naloži, naj tožečim strankam pošlje navedeni dopis z dne 22. marca 2017 v roku enega tedna od izreka sodbe Splošnega sodišča;
- Evropski komisiji naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri tožbene razloge.

1. Prvi razlog: kršitev člena 4(2), drugi pododstavek, Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331), ker naj bi prevladal javni interes za razkritje zadevnih informacij.
2. Drugi razlog: kršitev člena 42 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah glede pravice do dostopa do dokumentov.
3. Tretji razlog: kršitev člena 47 Listine Evropske unije o pravici do učinkovitega pravnega sredstva.

Tožba, vložena 20. novembra 2017 – Zvezna republika Nemčija/ECHA

(Zadeva T-755/17)

(2018/C 032/51)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: D. Klebs in T. Henze, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (ECHA)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo komisije za pritožbe Evropske agencije za kemikalije z dne 08/09/2017 (zadeva-št. A-026-2015) razglasi za nično v delu, v katerem je komisija za pritožbe odločbo odbora držav članic z dne 01/10/2015 v zvezi s snovmi 1,4-Benzoldiamin, N, N'-mešani fenil- in benzilil-derivati (v nadaljevanju: BENPAT) št. CAS: 68953-84-4 (ES-št.: 273-227-8);
  - razveljavila v delu, v katerem je predvidevala identifikacijo metabolitov med študijo v skladu z OECD TG 309 z registracijo,
  - razveljavila v delu, v katerem je določala izvedbo študije v skladu z OECD TG 308, in
  - sklenila, da bi bilo treba izjavo v zvezi z bioakumulacijo v utemeljitvi odločbe odstraniti;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.